

РЕШЕНИЕ

№ 11560

гр. София, 11.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3848** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по жалба на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 000030-3455/25.03.2024г. на изпълнителния директор на Национална агенция по приходите, с което е отказано заплащането на лихва в размер на 4526,72 лв. по възстановена недължимо платена такса в размер на 25 000 лв. за период 16.05.2022г. – 11.12.2023г.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на административния акт, като издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. В постъпилите по делото писмени бележки се поддържа от процесуалния представител на жалбоподателя адв. Г.. Иска се да се постанови решение, с което да се отмени атакуваното решение и да се върне преписката със задължителни указания относно тълкуването и прилагането на закона. Жалбоподателят претендира присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът – Изпълнителния директор на НАП , чрез процесуален представител поддържа, неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна :

С Решение № 000030-4578/13.05.2022г. по чл. 11, ал. 1, т. 1 от Закона за хазарта /ЗХ/ на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД е издаден лиценз за организиране на игри с игрални автомати за срок от 5 години. Със същото решение е определено за заплащане на ДТ в размер 7500 лв. по чл. 30, ал. 1 от ЗХ и ДТ в размер по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в размер на 25 000 лв.

С молба вх. № 94-К-301/27.06.2022г. от „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД е искано възстановяване на недължимо платена такса от 25 000 лв. по повод така депозираната молба е постановено Решение № 000030-6508/14.07.2022г. с което е отказано възстановяване на сумата.

С Решение № 6727/11/11/2022г. по адм. д. № 6806/2022г. на АССГ е отменено Решение № 000030-6508/14.07.2022г. на ИД на НАП, като делото е върнато за ново произнасяне.

Постановено е Решение № 000030-9463/13.11.2023г. от ИД на НАП по реда на чл. 173, ал. 2 от АПК, с което е уважено искането на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД за възстановяване на сумата от 25 000 лв.

С искане вх. № 26-К-416/26.02.2024г. от „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД е искано от НАП да бъде заплатена лихва в размер на 4526,72 лева върху сумата от 25 000 лв., недължимо платена в полза на НАП за периода 16.05.2022г. – 11.12.2023г., т. е. от момента на плащането до момента на възстановяване на сумата.

Постановено е оспореното Решение № 000030-3455/25.03.2024г. от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане вх. № 26-К-416/26.02.2024г. за заплащане на лихви. Органът е развил съображения, че не е приложима процедурата по ДОПК за възстановяване и прихващане на недължимо платени суми (чл. 129, ал. 6 от ДОПК) или събиране на суми за такси, установени със закон (чл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК). Производството по възстановяване на суми, платени по чл. 30, ал. 6 от ЗХ се развива по ред, различен по ДОПК. В тази връзка органът сочи, че не е подавана жалба срещу Решение № 000030-9463/13.11.2023г. с което се възстановяват 25 000 лв., като недължимо платени, както и не е подавана молба с искане за допълване на диспозитива на същото решение, с което са уважени всички претенции на заявителя. В този смисъл е прието, че е налице стабилен административен акт, който не подлежи на преразглеждане, което прави искането недопустимо.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, в законоустановения преклузивен срок, насочена срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Доколкото в Закона за хазарта (ЗХ) липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, се връщат със законна лихва, е налице непълнота на закона, преодолима на основание чл. 46, ал. 2 ЗНА, предвиждащ че: "Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. "

При непълнота на специалния закон на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, следва да се приложат чл. 128 - чл. 130 ДОПК и по-конкретно чл. 129, ал. 6 ДОПК относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, включително и мита - чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК. Следователно преценката за

дължимостта на лихвата и началния момент от който се дължи, следва да бъде извършена съгласно чл. 129, ал. 6 от ДОПК. Невъзстановените суми в законоустановения срок се връщат със законната лихва, начислена от деня, в който е следвало да бъдат възстановени (чл. 129, ал. 6 ДОПК). Към този ред препраща и чл. 129, ал. 5 ДОПК - посочените за възстановяване с влязъл в сила съдебен акт суми се възстановяват заедно с дължимата лихва по ал. 6.

Обстоятелството, че специалният закон не съдържа изрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за данъци, вкл. и мито, не препятства приложението на ДОПК. Такова препятствие би било налице единствено ако материалният данъчен закон (ЗХ) изрично изключваше дължимост на лихви, каквото изключване цитираният закон не съдържа. На основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА и предвид липсата на изрична правна регламентация за възстановяване на недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, заедно със законната лихва, следва да намери приложение чл. 129, ал. 6 ДОПК /в сочения смисъл е и Решение №4595 от 02.05.2023 г. на Върховния административен съд, Първо отделение по адм.дело №525/2023 г./.

По делото се установява, а и не се спори, че с молба вх. № 94-К-301/27.06.2022г. от „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД е искано възстановяване на недължимо платена такса от 25 000 лв. по повод така депозираната молба е постановено Решение № 000030-6508/14.07.2022г. с което е отказано възстановяване на сумата. С Решение № 6727/11/11/2022г. по адм. д. № 6806/2022г. на АССГ е отменено Решение № 000030-6508/14.07.2022г. на ИД на НАП, като делото е върнато за ново произнасяне. Същото е окончателно и е послужило като правно основание Изпълнителния директор на НАП да издаде Решение № 000030-9463/13.11.2023г. с което се възстановяват 25 000 лв. В същото обаче не се съдържа произнасяне по отношение на дължими лихви.

С искане вх. № 26-К-416/26.02.2024г. е заявена претенцията за заплащане на лихви върху възстановената сума. Съдът намира, че заявителят, в случая „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД, следва да прецени и избере по какъв път ще реализира претендираното от него субективно материално право. Същият може да претендира произнасяне за лихви както като искане за допълване на решение по реда на чл. 62, ал. 1 от АПК, така и като самостоятелно искане в отделна административна процедура. По мнение на съдът заявителят не може да бъде ограничаван в подхода по който ще процедира. В този смисъл неоснователно е позоваването на административния орган на стабилитета на Решение № 000030-9463/13.11.2023г. с което е възстановена сумата от 25 000 лева. Самото решение не съдържа произнасяне за лихви върху тази сума и в този смисъл искане вх. № 26-К-416/26.02.2024г. не може да се приеме, че е недопустимо по см. на чл. 27, ал. 2, т. 1 от АПК (незнайно защо посочено чл. 149, ал. 1 във вр. с чл. 64 от АПК в оспорения акт). Обстоятелството, че жалбоподателят не е подал жалба срещу Решението от 13.11.2023г. не води до недопустимост на подадената от дружеството молба с искане за заплащане на лихви върху сумата. Главницата и лихвите върху нея, макар и взаимно свързани са две различни притезания, които не е задължително да бъдат осъществявани едновременно.

Предвид горните съображения съдът намира, че за оспорения административен акт не са налице основанията за оспорване по чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК. постановен е от компетентен орган, в съответната писмена форма и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на административния акт.

Съдът намира обаче, че процесният отказ е в противоречие с материалноправните разпоредби и в този смисъл, разгледана по същество, жалбата е основателна. Решение № 000030-3455/25.03.2024г. на изпълнителния директор на Национална агенция по приходите, следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне.

Предвид изхода на делото – отмяна на обжалвания акт следва да се уважи искането на жалбоподателят за присъждане на разноски. По делото на л. 44 е представен списък по чл. 80 от ГПК, съгласно който претенцията е за 880 лева от които 830 лева адвокатско възнаграждение и 50 лева ДТ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалба на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД Решение № 000030-3455/25.03.2024г. на изпълнителния директор на Национална агенция по приходите, с което е отказано заплащането на лихва в размер на 4526,72 лв. по възстановена недължимо платена такса в размер на 25 000 лв. за период 16.05.2022г. – 11.12.2023г.

ВРЪЩА преписката на административния ръководител на Изпълнителния директор на Национална агенция за приходите за ново произнасяне в 7 дневен срок по подаденото искане вх. № 26-К-416/26.02.2024г. по отношение на дължимата законна лихва.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Казино Ескейп гр. Исперих“ ООД сумата от 880 (осемстотин и осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено. Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: